

Ankenævnets Journal nr.: 2019-0003 - Tilbagebetaling af reservationsgebyr

Sagsfremstilling:

Den 6. maj 2018 holdt klager et møde med en ansat (Inge) hos indklagede. Parterne indgik aftale om reservation af et lokale hos indklagede til afholdelse af klagers bryllup den 31. aug. 2019.

Klager skulle, for at foretage denne reservation, indbetale et beløb på kr. 5.000,- til indklagede, og ifølge klager blev det aftalt, at klager skulle kunne få dette beløb tilbagebetalt, hvis klager inden afholdelsen af brylluppet blev gravid, hvilket var en sandsynlighed.

Ifølge klager blev beløbet på de kr. 5.000,- derfor omtalt som et depositum, som tilbagebetales ved rettidig afbestilling.

Det bemærkedes, at der ikke forelå en skriftlig reservationsaftale.

Den 20. juli 2018 kontaktede klagers partner indklagede (Inge) og oplyste, at klager var gravid, og at klager ønskede at aflyse brylluppet og at få de indbetalte kr. 5.000,- retur. Ifølge klager blev det aftalt, at klager skulle sende sit kontonummer til indklagede, således at beløbet kunne returneres til klager. Klager fremsendte kontonummer til indklagede samme dag. Da klager ikke modtog beløbet retur rykkede klager indklagede (Inge) herfor den 13. aug. 2018.

Klager rykkede herefter flere gange klager pr. sms uden at få et svar. Den 19. okt. 2018 fik klager oplyst af Inge, at klager skulle rette henvendelsen til indklagedes restaurantchef, hvilket klager herefter gjorde.

Af sms-korrespondance mellem klager og Inge fremgik det, at Inge den 19. oktober 2018 skrev til klager, at hun ikke helt forstod, at klager aflyste brylluppet, da klager skulle nedkomme langt før brylluppets planlagte afholdelse i sept. 2019. Klager svarede samme dag, at brylluppet heller ikke var aflyst men blot udskudt et halvt års tid, da klager gerne ville have mulighed for at tage sig efter fødslen, så hun kunne passe en kjole. Hertil svarede Inge, at det havde hun ikke forstået, og at reservationsgebyret derfor gik videre (blev overført) til det nye tidspunkt, hvor klager og dennes partner faktisk ville holde brylluppet. Inge fulgte dagen efter op med en sms, hvori hun opfordrede klager til at reservere en ny dato til brylluppet i 2020.

Klager svarede ikke på disse sms'er, men skrev den 24. okt. 2018 til Inge og rykkede for et svar fra indklagedes restaurantchef. Inge svarede samme dag og opfordrede klager til at sende en ny mail til indklagedes restaurantchef, og anførte videre, at hun (Inge) jo havde svaret klager fsva. klagers bryllup den 31. aug. 2019, hvor reservationsgebyret ville blive overført til en ny bryllupsdato, når parterne var blevet enige om en sådan. Klager svarede herpå, at klager var mere interesseret i, at få beløbet tilbagebetalt og så indbetale det på ny, når der blev fundet en anden dato til afvikling af brylluppet. Inge svarer samme dag tilbage og fastholdt, at brylluppet ikke var annulleret men blot udskudt, og at reservationsgebyret derfor gik videre til den nye (endnu ikke aftalte) dato.

Samme dag modtog klager et svar fra indklagedes restaurantchef, som i sit svar anførte, at der var tale om et reservationsgebyr, som – som i modsætning til et depositum - ikke kunne tilbagebetales. Restaurantchefen anførte videre i svaret, at han kunne forstå, at man var ved at finde en ny dato for brylluppet, og at reservationsgebyret derfor ville blive overført til sikkerhed for denne dato.

Klager svarede, at klager var bekendt med forskellen mellem et reservationsgebyr og et depositum, men at klager havde lavet en aftale med Inge om, at klager kunne få det indbetalte beløb tilbage, hvis klager blev gravid. Denne aftale var, ifølge klager, medvirkende til, at klager havde valgt indklagede til at afvikle brylluppet.

Klager anførte videre, at klager ikke var interesseret i at finde en ny dato pt., da klager ikke vidste, hvordan det ville blive at blive forældre. Klager anmodede på den baggrund om tilbagebetaling af det indbetalte beløb.

Da klager ikke modtog indbetalingen retur skrev klager på ny den 5. nov. 2018 til restaurantchefen og henviste til, at en mundtlig aftale var lige så bindende som en skriftlig. Klager henviste videre til, at klager var flittig bruger af sociale medier, og at klager her ville "flage", at indklagede ikke overholdt sine aftaler og forsøgte at stjæle fra nybagte familier.

Klager afsluttede brevet med at skrive, at såfremt beløbet ikke blev tilbagebetalt inden 5 dage, ville klager være nødsaget til at anmelde oplevelsen på de sociale medier.

Indklagede svarede klager den 31. nov. 2018 og anførte, at Inge på intet tidspunkt havde lovet klager, at denne kunne få det indbetalte beløb tilbage, men at hun havde lovet, at der kunne findes en anden dato, som beløbet kunne udgøre sikkerhed for. Indklagede anførte i mailen afslutningsvis, at beløbet ville blive overført til en ny dato, når klager havde fundet en sådan.

Klager indgav herefter klage til Ankenævnet.

Klagers bemærkninger:

Klager var af den opfattelse, at det mundtligt blev aftalt med Inge, som en forudsætning for reservationen, at det indbetalte beløb skulle betragtes som et depositum, der kunne tilbagebetales i tilfælde af, at klager blev gravid, og klager derfor valgte at udskyde brylluppet.

Klager fandt på denne baggrund, at klager havde krav på at få det indbetalte beløb tilbagebetalt, idet klager den 20. juli 2018 aflyste brylluppet.

Klagers krav:

Klager ville have tilbagebetalt det indbetalte beløb på kr.5.000,-.

Indklagedes bemærkninger:

Indklagede havde ikke besvaret Ankenævnets henvendelser.

Indklagedes krav:

Indklagede fandt ikke, at klager havde krav på tilbagebetaling af de indbetalte kr. 5000,-.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet bemærkede, at der mellem indklagede og klager ikke var enighed om, hvorvidt det indbetalte beløb på kr. 5.000,- blev indbetalt som et depositum, som tilbagebetales ved afbestilling eller som et reservationsgebyr, som ikke tilbagebetales ved afbestilling. Klager anførte, at det mundtligt blev aftalt, at beløbet blev indbetalt som et depositum, mens indklagede overfor klager anførte, at der var tale om et reservationsgebyr.

Der forelå ikke en skriftlig aftale, som tog stilling til, om det indbetalte beløb, var indbetalt som depositum eller reservationsgebyr.

Det var indklagede, der som den professionelle part burde sikre, at der forelå skriftlig dokumentation for den indgåede aftale. Dette var ikke sket i denne sag, og den usikkerhed der bestod om, hvorvidt beløbet blev indbetalt, som depositum eller reservationsgebyr, burde derfor komme klager til gode, således, at det indbetalte beløb ansås for at være indbetalt som et depositum.

Henset til, at klagers afbestilling skete mere end ét år før det aftalte arrangements afholdelse havde klager således krav på at få det indbetalte depositum tilbagebetalt.

Afgørelse af 9. april 2019